Viitorul bobului în lume

O AMPLĂ ANCHETĂ INTERNAȚIONALĂ LA CARE RĂSPUND SPECIALIȘTI DE PRETUTINDENI

Bobul, navă modernă a pistelor de gheață, propriu vremurilor noastre, dar cu rădăcini adînci în istorie, sport al coborîrilor vertiginoase pline de neprevăzut, dar bine controlate de inteligența și reflexele omului care a creat și mașina și drumul, cucerește nu numai prin ineditul spectacolului sportiv, ci mai ales prin atracția irezistibilă pe care o exercită asupra tineretului, prin dinamismul și bărbăția sa.

Evoluția sa vertiginoasă, în pas cu noile cuceriri ale științei și tehnicii, nu putea să nu impună condiții cu totul speciale de practicare : boburi studiate aerodinamic, piste speciale de gheață, viteze foarte ridicate — 140 km/h, un proces științific de pregătire a sportivilor eșalonat pe durata întregului an, un sistem competițional complex.

Marile competiții ale ultimilor ani (Grenoble, Cervinia, Lake Placid) au creat o problematică a bobului care impune, evident, găsirea unor răspunsuri și soluții.

Există unele voci care susțin că practica din ce în ce mai costisitoare a bobului (General Motors Company a cheltuit pentru un bob, în vederea campionatelor mondiale din 1969, pînă la 50 000 dolari, iar construcția pistei olimpice de la Alpe d'Huez a costat 2 800 000 franci), va duce inevitabil la un regres. Pe de altă parte, aceleași competiții au reliefat faptul că bobul se află în plin progres : prezența la start a noi reprezentative naționale, tehnica înaltă de construcție a boburilor, potențialul fizic al echipajelor și măiestria în pilotaj, succesul repurtat de unele reprezentative (România este un exemplu) etc.

Nu este pentru nimeni un secret faptul că, totuși, un număr destul de restrîns de sportivi practică acest dificil sport. Una din condițiile dezvoltării oricărei discipline sportive este lărgirea rîndurilor practicanților săi, direcție în care și bobul trebuie să depună eforturi pentru găsirea unor soluții eficiente.

Sport al oamenilor curajoși, bobul nu este scutit de un anumit grad de periclitate. Tineri dornici să-și încerce curajul și posibilitățile sînt pretutindeni, căci tinerețea este dinamică, impetuoasă. Ei vin să practice bobul pentru plăcerea și bucuria pe care le-o procură alunecarea pe gheață, ambianța cu totul aparte a luptei cu timpul și meandrele traseului, neprevăzutul. Dar de aici și pînă la lipsa de măsură nu este decît un pas, căci a ști să-și cunoască posibilitățile și a nu întreprinde nimic care să le depășească, impietind asupra integrității lor, constituie o cerință de căpetenie în acest sport.

Deși bobul își desfășoară activitatea competițională după un regulament bine stabilit, totuși nivelul la care se practică în prezent impune unele îmbunătățiri, menite să ofere cadrul optim de întrecere, organizatoric și tehnic, echipajelor angajate direct în lupta pentru primele locuri.

Prezența activă a României în arena bobului a fost subliniată nu numai prin prisma rezultatelor sportive, dar și prin eforturile pe care le face pentru progresul continuu al acestui sport. În dorința de a găsi un răspuns problemelor mai sus enunțate, am inițiat o anchetă internațională printre specialiștii străini și români, avînd următoarele teme:

1. În ce direcție se îndreaptă bobul ?
2. Care sînt mijloacele și metodele pentru extinderea rîndurilor practicanților bobului ?
3. Ce căi pot duce la limitarea accidentelor ?
4. Ce îmbunătățiri pot fi aduse regulamentului internațional ?

În același timp, am supus specialiștilor, ca temă de meditație, problema investigațiilor psiho-fiziologilor în rîndurile boberilor.

Mulțumim celor care au avut amabilitatea să ne răspundă și tuturor acelora care doresc să participe în continuare la această anchetă sportivă, realizată cu concursul neprețuit al unui specialist competent și atent cercetător al sporturilor de iarnă, profesorul sinăian Ioan MATEI.

BOBUL SPORT SPECIFIC VIEȚII MODERNE

AMILCARE ROTTA (Italia), președintele Federației internaționale de bobsleigh și toboggoning (F.I.B.T.)

1. Mă întrebați ce gîndesc despre viitorul bobului. *Sînt perfect convins că bobul*, rămînînd totuși un sport de elită (în sensul accesibilității acelor tineri care au o practică sportivă în general și calități deosebite spirituale), *se va dezvolta* — o doresc din toată inimă — *din ce în ce mai mult în viitor.* Cu atît mai mult, cu cît BOBUL ESTE SPECIFIC VIEȚII MODERNE ; *într-adevăr, stimulînd o pregătire fizică eficace, bobul antrenează o muncă de echipă, în deplină fuziune cu mijloacele mecanice prin care viața modernă este caracterizată din ce în ce mai mult.*

2—3. În tot cazul este sigur că vom putea merge în acest sens dacă va fi posibil să se reducă accidentele și costul materialelor. Noi urmărim cu perseverență acest scop, dovedit, spre exemplu, prin micșorarea lărgimii pistei cu 10 cm de fiecare parte, înlocuirea mantinelelor de gheață, la ieșirea din viraje, prin lemn îmbrăcat în foi de material plastic, sau cu plăci de metal galvanizat în grosime de 6 mm, vopsit în culori adecvate. Ca urmare a acestei măsuri, vor fi mult mai reduse atît cheltuielile de construcție a pistei (lărgimea pîrtiei fiind micșorată cu 20 cm), cît și cele de întreținere, *ne mai fiind nevoie de reîmbrăcarea pistei cu gheață după un oarecare uzaj.* În plus, *se aduce o mare contribuție la asigurarea securității echipajelor, permițîndu-le să evite urmările nefaste ale manevrelor greșite de pilotaj la ieșirea din viraje*, izbituri în mantinelă soldate cu șocuri violente, ca urmare a împlîntării bobului în spărtură, sau adesea răsturnări.

Un alt scop pe care trebuie să-l urmărim în vederea asigurării unei pregătiri progresive, este efectuarea unui număr mare de coborîri de antrenament.

În scopul satisfacerii acestei exigențe, IDEALUL VA FI DE A AVEA PISTE CU ÎNVELIȘ DE GHEAȚĂ ÎN TOTALITATE, *sau aproape total* ARTIFICIALE, *pe care să se poată desfășura o activitate pe durata a 4 luni în fiecare an.* O instalație de acest tip, comportînd micile ameliorări expuse mai sus, este ideală și mai puțin costisitoare. În prezent, tehnicienii refrigeratori sînt angrenați în studiul reducerii cheltuielilor de construcție și al utilajului specific.

Ideea lansată de dv. privind investigațiile psiho-fiziologice ale concurenților, obligatorii înaintea antrenamentelor și competițiilor oficiale, menite să stopeze pe cei inapți (control efectuat în parte de federațiile naționale), *ca și organizarea unui simpozion științific, constituie un factor pozitiv în folosul tuturor boberilor.* Evident, va fi oportun ca acest simpozion să aibă loc cu ocazia competițiilor mai importante, în scopul de a avea privirile îndreptate asupra exigențelor activităților noastre. În consecință, *îmi voi face datoria să menționez cu plăcere sugestia dv. în cursul viitoarei reuniuni a Comitetului director al F.I.B.T.*

4. Sînt de acord asupra faptului că problema regulamentului internațional trebuie pusă pe ordinea de zi. De altfel, în cursul unei reuniuni pe marginea C.M. din februarie de la Lake Placid, am hotărît în acest sens. Pentru îmbunătățirea regulamentului internațional actual este necesară o colaborare largă, împreună cu federațiile naționale, bazată pe un studiu aprofundat și pe experiență. *Așteptăm propuneri în acest sens* pentru a le discuta și prezenta Congresului.

Vă rog să aveți bunăvoința de a transmite complimentele mele tuturor prietenilor români.

TOATE EFORTURILE PENTRU PROPĂȘIREA BOBULUI

Colonel MARCEL LECLEF (Belgia), vicepreședinte al Federației internaționale de bobsleigh și toboggoning

Înainte de a răspunde în ordine interesantelor probleme pe care mi le puneți, dați-mi voie să mă alătur tuturor boberilor străini, ca și membrilor Comitetului director al F.I.B.T., aducînd un omagiu și aprecierea sportivității fără egal, ci și spiritul și devotamentul tuturor celor care se ocupă de practica bobului în România. **Iată pentru ce, NOI NU AM EZITAT ANUL TRECUT DE A ALEGE ROMÂNIA PENTRU LUCRĂRILE COMITETULUI DIRECTOR AL F.I.B.T. și a vizita Sinaia, capitala bobului românesc,** fiind asistați strălucit de dl. Petre Focșeneanu.

1. Este foarte adevărat că preocuparea majoră a Comitetului director al F.I.B.T. constă în a asigura bobului căile unei dezvoltări continue. Participarea din ce în ce mai numeroasă a reprezentativelor naționale la startul marilor competiții este un indiciu că mergem pe un drum bun. Rămîne să remarcăm, totuși, că **prețul foarte ridicat al construcțiilor de pîrtii și al întreținerii lor A FĂCUT CA UNELE DIN ELE SĂ DISPARĂ, în timp ce altele ca Garmisch, Oslo, Igls, Alpe d'Huez să nu poată fi puse în funcțiune în sezonul trecut.** Pe de altă parte, deciziile recente ale C.I.O. stipulează că **pentru a figura în programul Jocurilor Olimpice o disciplină sportivă** TREBUIE SĂ FIE REPREZENTATĂ DE CEL PUȚIN 18 ȚĂRI, **și chiar dacă participarea bobului este asigurată la Sapporo, noi trebuie să facem totul pentru lărgirea participării în viitor.**

Este necesar să se depună eforturi ca noile pîrtii să fie construite și înghețate artificial. Aceasta reduce considerabil cheltuielile care se fac anual cu întreținerea și îmbrăcarea cu gheață a vechilor pîrtii. Mai mult, acest tip nou de pîrtie poate fi construit aproape de marile centre și poate sta deschis timp de 4—5 luni atît ziua cît și noaptea. De aici ar rezulta următoarele avantaje :

a) posibilitatea de a primi un număr aproape nelimitat de boberi, efectuarea de antrenamente progresive și continui ;

b) avînd o plecare și la jumătatea parcursului, pot fi accesibile începătorilor ;

c) după exemplul practicii de pe pîrtia de la Lake Placid, bobul poate fi accesibil unor mase largi, piloți experimentați oferind coborîri de agrement la viteze reduse ;

d) așa cum se procedează la St. Moritz, pista are la dispoziție un număr de boburi, care pot fi puse la dispoziția începătorilor, iar în timpul concursurilor sînt trase la sorți.

Putem afirma că orașele candidate pentru Jocurile Olimpice de iarnă din 1976 s-au arătat dispuse a instala pîrtii în întregime din gheață artificială și chiar cea de la Lake Placid va fi transformată.

În ceea ce privește boburile, noi ne găsim evident în fața unei probleme foarte importante. Mai întîi sînt fericit să vă confirm că de mult timp **F.I.B.T. a promis să ajute financiar pe acei constructori de boburi care ar putea prezenta un model de bob rapid și solid la un preț inferior celor practicate actualmente.**

Ideal ar fi să acceptăm un bob de tip standard care, ca și la începători, să poată fi tras la sorți pentru competiții. Atîta timp însă cît normele greutății și dimensiunile sînt respectate, iar dorința piloților de a avea boburi personale, de a le întreține singuri și a le perfecționa puțin cîte puțin, este atît de prezentă, eu nu cred că se va găsi o soluție pentru moment. În bob, ca de altfel și în automobilism, motociclism, iahting etc., mașinile de cursă sînt și rămîn individuale. Mai mult chiar, unele țări au riscat cheltuieli enorme pentru construirea de boburi perfecționate, pentru a nu aminti decît cazurile R.F.G., Angliei, Cehoslovaciei, Norvegiei etc.

2. Comitetul director al F.I.B.T. studiază în amănunt constituirea unei comisii pentru propagarea bobului acolo unde el este puțin cunoscut, prin mijloacele publicității, filmelor, conferințelor etc. Multe filme au și fost realizate și sînt în circulație.

3. **Propunerile dv. privind testarea psiho-fiziologică a sportivilor, ca și organizarea unui simpozion științific, sînt interesante și** VOR FI STUDIATE DE CĂTRE COMITETUL NOSTRU DIRECTOR. Mă gîndesc chiar la posibilitatea efectuării acelor teste utilizate în aviație (trecerea în centrifugă, studiul reacțiilor etc.). Pe de altă parte, un antrenament progresiv, eșalonat pe o perioadă de timp mai lungă poate să asigure boberilor un grad mai înalt de siguranță. Comisia noastră tehnică se ocupă, de asemenea, de ameliorarea constantă a pistelor existente și efectuarea unui control foarte sever în timpul construcției noilor pîrtii. Astfel, pîrtiile de la Igls — Austria, Alpe d'Huez — Franța, Lake Placid — S.U.A. etc., au beneficiat de asistența competentă a Comisiei tehnice a F.I.B.T. Nu am la îndemînă datele oficiale, însă vă pot garanta că pe pîrtiile menționate mai sus au fost efectuate mii de coborîri fără accidente.

Consider de o deosebită importanță ca BOBERII SĂ PRACTICE, ÎN PERIOADELE FĂRĂ ZĂPADĂ, ACELE SPORTURI CARE LE ÎNTREȚIN REFLEXELE ȘI LE ASIGURĂ O PERFECTĂ CONDIȚIE FIZICĂ.

4. Regulamentul internațional poate fi modificat, mai ales dacă ținem seama că în cîteva stațiuni probele pot să se desfășoare noaptea. Iarna trecută, la cererea mai multor federații naționale, **chestiunile privind modificarea regulamentului au făcut obiectul a lungi discuții.** Am solicitat ca propunerile să fie făcute în scris, pentru a avea posibilitatea de a le studia cu atenție înainte de a fi prezentate Congresului F.I.B.T. Din păcate, **pînă în prezent nu am primit nici o propunere scrisă.**

În încheiere, aș recomanda **ca pîrtia de la Sinaia să fie modificată, mai ales în tronsonul care precede sosirea, despre care noi am discutat la fața locului.** ACEASTA PENTRU A PUTEA FI OMOLOGATĂ DE F.I.B.T. ȘI A PUTEA GĂZDUI COMPETIȚII INTERNAȚIONALE SUB AUSPICIILE NOASTRE. În acest caz, echipaje străine din ce în ce mai numeroase ar putea participa la competiții și aceasta va fi evident un element determinant pentru promovarea bobului în România.

Vă mulțumesc pentru interesul viu pe care-l purtați sportului nostru, sperînd ca el să cunoască din ce în ce mai mulți adepți în țara dumneavoastră.

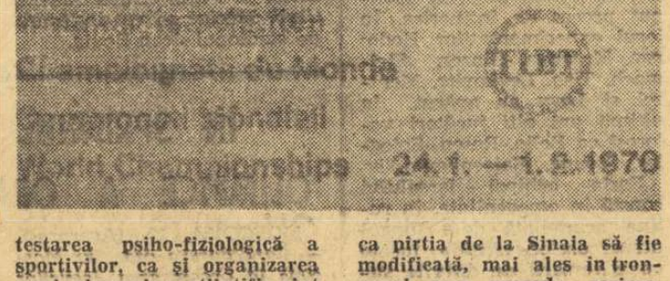

O SELECȚIE MAI RIGUROASĂ ÎN RÎNDUL DEBUTANȚILOR

CLAUDE CARTIER (Franța), membru al Comisiei tehnice F.I.B.T.

Inițiativa dv. de a discuta pe marginea actualei problematici a bobului mi se pare interesantă și, evident, vă onorează.

1. **În ce direcție se îndreaptă bobul ?** Nu cred că prețul materialelor și al construcțiilor necesare practicării unui sport constituie un motiv de regres. De altfel, cheltuielile legate de practicarea unui sport nu depind în mod unic de costul materialelor, ci trebuie luate în considerare transporturile, cantonamentele etc. **Majoritatea disciplinelor olimpice antrenează cheltuieli considerabile și ESTE FOARTE GREU SĂ INDICI CARE ANUME SPORT ESTE MAI COSTISITOR, iar în ceea ce privește bobul, ei nu se află cîtuși de puțin în fruntea acestei liste.**

Este probabil că se va merge spre construirea de pîrtii înghețate artificial, CARE PERMIT O PRACTICĂ A BOBULUI LA ALTITUDINI MAI JOASE, **în jurul marilor stațiuni și în nocturnă, pentru a atrage un număr mai mare de spectatori.** De asemenea, nu este exclus **ca într-un viitor apropiat să se construiască pîrtii de plastic, la fel cum s-a procedat pentru schiul alpin,** ceea ce va permite efectuarea de antrenamente și în celelalte luni ale anului.

Există deci toate motivele PENTRU A PRIVI OPTIMIST ÎN VIITOR.

2. Dezvoltarea unui sport nu depinde exclusiv de numărul practicanților săi. Există sporturi numite „de masă" ca atletismul, schiul, hocheiul pe gheață etc. și sporturi unde numărul practicanților este relativ restrîns. Bobul se situează printre acestea, alături de canotaj, vele etc. Neîndoios că interesul pe care-l suscită acest sport nu este cu nimic mai prejos decît al altora.

3. **Limitarea accidentelor într-un sport care comportă viteză, rezidă în principal în trei domenii distincte : OMUL, MATERIALUL, PROFILUL PÎRTIEI.**

Mă gîndesc că ESTE NECESAR SĂ SE EFECTUEZE O SELECȚIE MAI RIGUROASĂ ÎN RÎNDUL DEBUTANȚILOR dornici să practice bobul.

Materialul existent, foarte perfecționat, pare pentru moment corespunzător sub raportul calității. Totuși, dacă viteza se va mări, mai ales în viraje, boburile vor trebui modificate în consecință. De asemenea, este sigur că dacă viteza de coborîre continuă să sporească, va fi nevoie ca și pîrtiile să sufere modificări.

4. M-am gîndit întotdeauna că este de dorit să se delimiteze de o manieră clară responsabilitățile organizatorilor competițiilor internaționale pe de o parte și cele ale F.I.B.T. privind regulamentul de desfășurare a curselor, de cealaltă parte.

DORESC SĂ FELICIT CU ACEASTĂ OCAZIE PE BOBERII ROMÂNI PENTRU EFORTUL LOR ENORM DEPUS, ADESEA CU MIJLOACE RESTRÎNSE, PENTRU MAGNIFICELE REZULTATE OBȚINUTE DE ION PANȚURU. **Este un viu exemplu de ceea ce se poate face prin voință.**

PREGĂTIREA CADRELOR TREBUIE TRATATĂ CU CEA MAI MARE ATENȚIE

GAUDENZ GARTMANN (Elveția), vicepreședinte al Federației internaționale de bobsleigh și toboggoning, președintele Comisiei tehnice F.I.B.T.

1. După cum arătați foarte just, în ultima vreme s-au auzit voci care prevăd un viitor sumbru bobului. Argumentele aduse sînt de diferite tipuri și nu întotdeauna obiective. Între altele, creșterea costului boburilor și a echipamentului, întreținerea sportivilor în cantonamentele efectuate în străinătate, sezonul scurt de practicare a bobului și dependența prea mare de starea vremii, gradul ridicat de periclitate și altele. Aceste voci sînt sprijinite, din păcate, și de unele persoane din C.I.O., un precedent fiind creat cu ocazia Jocurilor Olimpice din 1960 de la Squaw Valley, cînd bobul a lipsit din program. Accidentele au contribuit și ele, evident, la sublinierea unor aspecte negative. **Din fericire, ÎN ULTIMA VREME PONDEREA MAI MARE REVINE APRECIERILOR POZITIVE PRIVIND VIITORUL BOBULUI. Este grăitor faptul că la startul marilor competiții au apărut reprezentative naționale noi, iar altele pînă mai ieri necunoscute au reușit să se claseze printre primii. REZULTATELE SURPRINZĂTOARE ALE LUI PANȚURU ȘI ALE ECHIPIERILOR SĂI AU FOST COMENTATE ENTUZIAST ÎN PRESA SPORTIVĂ APUSEANĂ, întărînd cele afirmate mai sus.**

Ca un fapt pozitiv important consider construirea în cele mai diferite locuri din lume a unor pîrtii noi, ceea ce arată că interesul pentru acest sport este în creștere.

2. Pentru dezvoltarea bobului VĂD URMĂTOARELE POSIBILITĂȚI :

a) pregătirea viitoarelor cadre prin cursuri organizate atît pe plan național, cît și internațional sub îndrumarea unor instructori cu experiență ;

b) mărirea numărului de coborîri cu bobul în antrenamente și competiții ;

c) prelungirea sezonului prin amenajarea pîrtiilor cu gheață artificială ;

d) lărgirea contactelor internaționale prin organizarea și participarea la cît mai multe competiții.

3. Există posibilități sigure pentru prevenirea accidentelor, asupra cărora mă voi referi în continuare. Consider că comportamentul pilotului este determinant în provocarea accidentelor : pilotarea defectuoasă a bobului, întreținerea și repararea superficială a bobului, decizii greșite în fața unor situații neprevăzute, starea lui emoțională etc. Această listă de cauze s-ar putea prelungi. În cele mai multe cazuri, sportivul nu este în stare să-și controleze comportamentul. Antrenorul trebuie să-i ajute în acest sens prin cunoștințele sale multilaterale de mecanică și biomecanică, medicale, pedagogice, psihologice. De obicei, pilotul este acela care trebuie în cele mai multe cazuri să decidă singur. El trebuie, de asemenea, să fie conștient de responsabilitatea sa și să-și asume răspunderea. Munca antrenorului ca pedagog începe tocmai prin realizarea, atît în practică cît și în teorie, a acestei cerințe. Succesul educației nu depinde exclusiv de talentul antrenorului. Înzestrarea pilotului, puterea lui de înțelegere și acceptare conștientă a procesului de pregătire este la fel de importantă. Responsabilitatea nu se poate preda și învăța decît într-o măsură foarte redusă. Ea presupune consimțămîntul sportivului și mai ales unele trăsături de caracter. Curajul în sine nu este suficient unui pilot bun, ci trebuie dublat permanent de un caracter serios.

Desigur, este important să știi cum trebuie să conduci, dar mai important este să cunoști limitele posibilităților tale și MAI ALES CUM NU TREBUIE SĂ CONDUCI. Un sportiv care are această dimensiune a caracterului și a capacităților sale, poate evita sigur accidentele. În concluzie, aș vrea să reamintesc că SELECȚIONAREA CORESPUNZĂTOARE A PILOȚILOR, ANTRENAMENTUL INTENSIV, ATÎT SPORTIV PROPRIU-ZIS CÎT ȘI INTELECTUAL, CREȘTEREA RESPONSABILITĂȚII PILOTULUI POT CONTRIBUI LA REDUCEREA PERICOLULUI DE ACCIDENTE.

4. La întrebarea dacă regulamentul s-ar putea ameliora, aș răspunde afirmativ. F.I.B.T. încearcă să aducă asemenea îmbunătățiri. Din păcate, unele intenții sînt anulate cîte o dată din lipsa de înțelegere a unor delegați. Ar fi bine dacă interesele generale ar prima.

În afara întrebărilor, aș vrea să adaug că APRECIEZ DEZVOLTAREA BOBULUI ROMÂNESC. ASCENSIUNEA RAPIDĂ CĂTRE ELITA MONDIALĂ REALIZATĂ DE CĂTRE ECHIPELE LUI ION PANȚURU, arată că nimic nu este întîmplător, iar drumul început este cel bun. Faptul că așii văd în Panțuru pe unul dintre cei mai periculoși concurenți, ne asigură că realizările lui sînt RECUNOSCUTE CA EXCEPȚIONALE ÎN LUMEA BOBULUI.

Drept recomandare aș vrea să spun că și la dv PROBLEMA PREGĂTIRII CADRELOR TREBUIE TRATATĂ CU CEA MAI MARE ATENȚIE. Fixarea unor concursuri internaționale la Sinaia ar da posibilitatea unor contacte utile și comparații foarte valoroase.

PETRE FOCȘENEANU, secretar general al F.R.S.B.

BOBUL ROMÂNESC — O PREZENȚĂ ACTIVĂ ÎN ARENA INTERNAȚIONALĂ

Inițiativa discutării actualei problematici a bobului mi se pare deosebit de utilă pentru etapa prezentă, căci, fără a fi vorba de o criză, bobul își are totuși frămîntările sale, și, în plus, vorbind despre prezent, privim nemijlocit în viitor.

1. **Mă întrebați în ce direcție se îndreaptă bobul ?** Deși aria de practicare a bobului cuprinde aproape toate continentele, iar numărul țărilor angajate în marile competiții a crescut în ultimii ani, există pericolul ca bobului să-i fie refuzată în viitor participarea la Jocurile Olimpice (după Sapporo). Temerea că practica sa, din ce în ce mai costisitoare, va rări rîndurile participanților, iar creșterea vitezei va fi un generator de accidente, constituie argumentele de bază ale celor care prevestesc bobului un regres.

Și totuși, nu putem ignora faptul că acest sport are nu numai legături trainice în istorie, dar este chiar caracteristic epocii noastre, tehnicii și aspirațiilor sale. Ca și la automobilism, spectaculozitatea deosebită a bobului stîrnește un interes enorm, egalat poate de săriturile speciale de la trambulină sau schiul alpin. Prezența televiziunii amplifică evident acest interes și constituie chiar o sursă de venituri pentru organizatorii marilor competiții.

Continuă să se construiască noi pîrtii moderne : cele de la Sapporo (Japonia) și Halmstad (Suedia) se alătură celor 6 existente, construite din beton și dotate cu instalații frigorifice, iar boburile se perfecționează neîncetat. Măsurile luate la construirea pîrtiilor și pregătirea din ce în ce mai temeinică a sportivilor, fac posibilă evitarea accidentelor grave. Întrecerile din cadrul J.O. 1968, campionatelor europene sau mondiale 1969, au demonstrat că bobul poate evolua cu maximum de securitate.

Iată pentru ce consider că bobul va progresa continuu.

Dezvoltarea bobului pe plan intern ar trebui să meargă în pas cu evoluția sa pe plan internațional. Tradiția îndelungată, rezultatele obținute în ultimii ani și perspectiva lor în viitor, măsurile pe care le luăm pentru extinderea sa în țară și condițiile create boberilor fruntași atestă acest lucru. Chiar dacă nu are la noi un caracter de masă (și nici în altă parte a lumii), cercul celor care-l practică constituie un nucleu valoros, capabil să facă o bună propagandă în rîndul tineretului, extinzînd activitatea în noi centre sau reactivizînd altele binecunoscute în trecut. Astfel, bobul poate fi practicat cu succes la Rîmnicu Vîlcea, pe valea Lotrului, la Voineasa (alt. 1 700 m), la Vatra Dornei sau în jud. Harghita, unde temperatura scăzută persistă vreme îndelungată. Brașovul poate înființa secții noi la A.S.A. sau Dinamo, care pot primi elemente tinere ce vin în armată deja pregătite la alte secții, sau reactiviza secțiile de la „Tractorul" și „Steagul roșu". Cîmpina, Romanul și poate mai activ Bucureștiul pot reveni în familia bobului.

Este nevoie ca secția de sport a U.G.S.R. să dea o atenție și mai mare asigurării bazei materiale a secțiilor sindicale, știut fiind că bobul este practicat mai mult de tinerii din uzine și întreprinderi. N-ar fi lipsit de interes ca bobul să pătrundă și în rîndul studenților la I.E.F.S., Politehnica Brașov sau Petroșani. De asemenea, asociațiile sportive ale armatei să încerce recrutarea elementelor din rîndul parașutiștilor și aviatorilor (exemplul lui Papană și Frim este elocvent).

Inițiativa locală a unor inimoși activiști sportivi cum este cazul la Comarnic — prof. Constantin Neacșu sau Poiana Țapului — Ion Triculescu de a amenaja pîrtii simple, a construi boburi și a atrage un număr mare de tineri, constituie exemple demne de toată lauda. Reușind să avem 15—20 de secții plasate în diferite puncte ale țării, am avea o activitate cu care nu s-ar putea compara nici o altă țară din lume.

Față de valoarea bobului românesc și de poziția cîștigată pe plan mondial, este nevoie de a se asigura boberilor fruntași și viitoarelor generații o pîrtie de nivel internațional (pentru care F.R.S.B. a întocmit studiile necesare), fără de care nu se poate asigura în viitor menținerea locului fruntaș în ierarhia mondială și organiza competiții de amploare la noi. Existența unei asemenea pîrtii ar permite desfășurarea unei activități pe durata a 3—4 luni pe an și ar putea duce la realizarea pe bază de reciprocitate a tuturor întîlnirilor internaționale ale sportivilor Federației noastre, ceea ce ar favoriza o mare economie valutară. Mai trebuie să amintim de avantajele materiale rezultate din organizarea unor mari competiții internaționale ?

Pe pîrtia de la Lake Placid coborîrile de agrement cu boburi speciale pentru turiști și amateri însumau zilnic 100 de persoane, iar simbăta și duminica peste 1 000 de persoane, ceea ce aducea organizatorilor beneficii de peste 3 000 de dolari. De ce nu ceva asemănător și la noi ?

Considerăm că nu este necesar ca într-o singură țară să fie construite mai multe pîrtii de valoare. Singură Italia face excepție. Este suficientă una construită în jurul altitudinii de 1 000 m în preajma unei mari stațiuni. În rest, se pot amenaja pîrtii simple pe care să se poată efectua pregătirile începătorilor. La altitudinea de peste 1 800 m se poate pregăti o mică pîrtie de 4—500 m pentru a asigura primele antrenamente de început de sezon. Experiența de anul trecut, făcută de noi la Piatra Arsă în Bucegi, a fost utilă.

Este adevărat că boburile sînt din ce în ce mai costisitoare, iar patinele adevărate secrete de fabricație. Echipajele noastre reprezentative sînt bine dotate, iar parcul intern de boburi a fost remodernizat. Trebuie totuși să continuăm acțiunea de producere de boburi la noi și chiar de perfecționare a lor. (Bobul campion european de 4 persoane a fost de producție românească, iar în trecut aveam curajul să prezentăm la concursurile internaționale boburi de construcție originală).

Se impune ca o necesitate construirea unui tip de bob-școală pe care să se facă instruirea începătorilor și folosi eventual pentru agrement.

2. Există mult adevăr în ceea ce afirmați că, pentru a exista, un sport trebuie să-și lărgească în mod continuu rîndurile iar pregătirea viitoarelor cadre să fie făcută cu toată atenția.

Dacă noi am obținut rezultatele prea binecunoscute, aceasta se datorește în primul rînd schimbării concepției de recrutare și pregătire a tinerilor boberi. Vom rămîne consecvenți orientării metodice :

— selecționarea sportivilor dotați cu calități fizice și psihice superioare și talent pentru pilotaj ;

— instruirea boberilor să fie încredințată profesorilor, antrenorilor pricepuți și folosirea din plin a experienței foștilor boberi ;

— eșalonarea unui proces științific de pregătire pe toată durata anului, făcînd apel la mijloace ca : atletismul, gimnastica, acrobatică, jocurile sportive, cartingul, bobul cu rotile, aviația, moto, auto ;

— organizarea, după fiecare sezon, a unor tabere de pregătire cu tineri sub 25 de ani ;

— asigurarea unei continuități în participarea la competițiile internaționale.

3. Există posibilități ca să se pună stavilă accidentelor grave. Din acest punct de vedere este necesar ca și la noi să se construiască o pîrtie modernă, despre care am amintit mai sus, dotată cu toate mijloacele de asigurare a securității coborîrilor. Semnalăm că activitatea competițională internă din acest an este pusă sub semnul întrebării, datorită deteriorării pîrtiei de la Sinaia din cauza ploilor, iar o amenajare superficială ar da loc la accidente nedorite.

Instruirea temeinică a boberilor, posibilitatea măririi numărului de coborîri, dozarea vitezei în antrenamentele premergătoare competițiilor, pregătirea temeinică a materialelor, testarea psihologică a concurenților, grija pentru o viață sportivă exemplară, iată soluții eficiente pentru înlăturarea accidentelor.

Sugestia dv. ca FIBT să inițieze o reuniune a celor mai buni tehnicieni, medici, psihologi, boberi cu experiență pentru a discuta și a stabili unele criterii privind selecția, pregătirea boberilor, cauzele care determină accidentele, ca și alte aspecte care pot orienta bobul spre o practică științifică, eliminînd unele aspecte empirice ale sale, mi se pare foarte utilă.

4. Actualul regulament internațional are nevoie de unele precizări, tocmai pentru a crea un cadru corect desfășurării întrecerilor și stabilirii rezultatelor. Aș face următoarele propuneri :

a) Tragerea la sorți să se facă pe grupe valorice la campionatele europene, mondiale sau la Jocurile Olimpice. În grupa I ar intra cele mai valoroase echipaje după clasamentul anului precedent la competițiile mai sus menționate. În grupa a II-a ar figura restul echipajelor înscrise. Prima grupă ar avea prioritate și în ordinea de coborîre, oferind posibilitatea ca echipajele de valoare sensibil egală să se întrecă în aceleași condiții. Acest sistem este practicat și în schiul alpin.

b) Articolul 8 prevede că este interzisă încălzirea patinelor înainte de plecarea în cursă, în alt mod decît prin frecare manuală. Ar trebui specificat că în această frecare manuală nu poate fi folosit nici un mijloc electric, mecanic sau chimic. Este știut, de altfel, că unele echipaje și-au creat avantaje încă din plecare prin diferite procedee secrete de încălzire a patinelor.

România a reușit să se impună atenției sportive internaționale grație rezultatelor talentatului său pilot Ion Panțuru și coechipierilor săi, ca și efortului continuu de dezvoltare a bobului atît pe plan intern cît și internațional. Faptul că țara noastră a găzduit nu de mult lucrările Comitetului director al FIBT este încă o dovadă a prețuirii de care se bucură pe plan internațional. Este de datoria noastră a consolida acest prestigiu.